

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se projednávanou žalobou domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 2626 konečné ze dne 11. června 2008 ve věci COMP/38.695 – Chlorečnan sodný, kterým Komise konstatovala, že některé podniky, mezi nimiž žalobkyně, porušily čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru rozdělením objemů prodeje, stanovením cen, výměnou obchodně citlivých informací o cenách a objemech prodeje a dohledem nad prováděním těchto protisoutěžních ujednání na trhu chlorečnanu sodného v Evropském hospodářském prostoru.

Na podporu těchto tvrzení žalobkyně uvádí jedenáct žalobních důvodů vycházejících:

- z porušení pravidel, kterými se řídí přičitatelnost protiprávních jednání ve skupinách společností v rozsahu, ve kterém i) Komise nesprávně tvrdila, že není povinna uvést skutečnosti potvrzující domněnku, že mateřská společnost, která 100 % vlastní dceřinou společnost, vykonává na poslední uvedenou rozhodující vliv, ii) skutečnosti, kterých se Komise skutečně dovolávala, nemohou tuto domněnku potvrdit a iii) Komise odmítla soubor shodujících se nepřímých důkazů, které žalobkyně předložila a které tuto domněnku vyvracejí;
- z porušení práva žalobkyně na obhajobu a zásad „rovných zbraní“, presumpce nevinny, odpovědnosti za zavinění a personality trestu, legality a rovného zacházení v oblasti přičitatelnosti;
- ze zkrácení souboru shodujících se nepřímých důkazů předložených žalobkyní;
- z rozporuplnosti důvodů, pokud jde o pojem podniku ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES, nezávislost dceřiné společnosti Arkema Francie vůči žalobkyni a obsah dohledu, který musí mateřská společnost vykonávat nad svou dceřinou společností, aby protiprávní jednání dceřiné společnosti mohlo být přičítáno mateřské společnosti;
- z porušení zásady řádné správy v rozsahu, ve kterém Komise i) pečlivě a nestranně nepřezkoumala všechny rozhodné skutečnosti, ii) neuplatnila na účastníky řízení stejná pravidla, která uplatňuje na sebe a iii) nepřerušila řízení zahájené vůči žalobkyni, aby počkala na rozsudky v relevantních věcech, ve kterých probíhalo řízení před Soudem prvního stupně;
- z porušení zásady právní jistoty, neboť Komise se odchýlila od kritérií přičitatelnosti protiprávního jednání dceřiné společnosti mateřské společnosti uplatněných v dřívějších rozhodnutích;
- ze zneužití pravomoci, neboť uložené sankce nesledují legitimní cíl, tedy potrestání podniku za dopuštění se protiprávního jednání;
- z neopodstatněnosti uložení samotné pokuty žalobkyni, za porušení zásady samostatnosti právnické osoby a dvojím

zohledněním odrazujícího charakteru při stanovení výše pokuty;

- z porušení zásad a pravidel, kterými se řídí výpočet pokut;
- z porušení sdělení o shovívavosti⁽¹⁾ tím, že tvrdila, že důkazy předložené dceřinou společností Arkema France byly nedostačující, a
- z důvodu, že je nespravedlivé uložit nejtěžší sankci žalobkyni prostřednictvím dvou odlišných pokut, když odpovědnost dceřiné společnosti Arkema France byla podstatně menší než odpovědnost EKA a Finnish Chemicals.

⁽¹⁾ Sdělení Komise o neuložení pokut a snížení jejich výše ve věcech kartelových dohod (Úř. věst. 2002 C 45, s. 3).

Žaloba podaná dne 5. srpna 2008 – Smurfit Kappa Group v. Komise

(Věc T-304/08)

(2008/C 272/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Smurfit Kappa Group (Dublin, Irsko) (zástupci: T. Ottervanger, E. Henny, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- v souladu s článkem 230 ES zrušit rozhodnutí Komise;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně usiluje, na základě článku 230 ES, o zrušení rozhodnutí Komise č. 582/2007 ze dne 2. dubna 2008 [věc „Veřejná podpora společnosti Propapier PM2 GmbH & Co. KG-IP“ K(2008)1107], kterým Komise schválila veřejnou podporu oznámenou Německem pro Propapier PM2 GmbH & Co. KG.

Žalobkyně, mezinárodní společnost vyrábějící obaly, usazená v Irsku, podala Komisi neformální stížnost na poskytnutí významné podpory na výstavbu zařízení (v oblasti Braniborsko – Severovýchod v Německu), které bude, podle tvrzení žalobkyně, největší papírnou v Evropské unii. Žalobkyně tvrdí, že

akoliv existovaly jasné náznaky toho, že podporované investice budou mít závažný a neúměrný dopad na ni a odvětví jako celek, Komise usoudila, že formální šetření není nutné a regionální podpora nesplňovala limity podílu na trhu a zvýšení kapacity stanovené v článku 68 písm. a) a b) pokynů k regionální podpoře pro období 2007–2013⁽¹⁾ (dále jen „pokyny k regionální podpoře“), a v důsledku toho prohlásila podporu za slučitelnou se Smlouvou ES.

Žalobkyně, přímá soutěžitelka příjemce podpory, zpochybňuje rozhodnutí Komise nezahájit formální šetření stanovené v čl. 88 odst. 2 ES na základě následujících důvodů:

Zprv, podle žalobkyně měla Komise zahájit formální šetření podle čl. 88 odst. 2 ES a čl. 4 odst. 4 nařízení Rady č. 659/1999⁽²⁾ a zkoumat podporu podrobněji ve světle pochyb vzniklých v souvislosti se strukturálními obtížemi trhu a v souladu s vhodnějším posouzením trhu. Žalobkyně tvrdí, že se Komise nesprávně omezila na použití rigidních limitů článku 68 pokynů k regionální podpoře a dopustila se zjevně nesprávného posouzení při výpočtu nárůstu kapacity.

Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 87 odst. 3 ES a pokyny k regionální podpoře v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí (i) neobsahuje analýzu negativního účinku podpory na obchodní podmínky, a (ii) nesprávně vykládá pokyny k regionální podpoře. Na uvedeném základě tvrdí, že Komise namísto, aby posoudila přínosy pro region a dopady významné podpory na odvětví jako celek, použila kritérium 5 % nárůstu kapacity a neprovedla hospodářskou analýzu. Rovněž tvrdí, že použití kritéria stanoveného v článku 68 pokynů k regionální podpoře je v rozporu se Smlouvou ES, jelikož uvedené ustanovení nevyžaduje, aby Komise automaticky schválila všechny veřejné podpory, které jsou nižší než v něm stanovené limity.

Zatřetí, podle žalobkyně je napadené rozhodnutí postiženo nesprávným posouzením skutkových okolností a zjevně nesprávným právním posouzením, pokud jde o definice trhu a nárůst kapacity.

Začtvrté tvrdí, že Komise porušila čl. 87 odst. 3 ES a pokyny k regionální podpoře v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí obsahuje zjevně nesprávné právní posouzení, pokud jde o kvalifikaci opatření podpory.

Zapáté je rozhodnutí rovněž údajně postiženo závažným nesprávným právním posouzením v rozsahu, v němž uvádí, že mapa regionální podpory v Německu pro roky 2007–2013 je slučitelná se Smlouvou ES, a umožňuje regionu Braniborsko – Severovýchod, aby získalo regionální podporu na základě výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. a) ES pro celé období let 2007–2013. Napadené rozhodnutí je krom toho postiženo vadou, jelikož nebere v úvahu jiné podpory, které se týkají stejného projektu.

Žalobkyně konečně tvrdí, že Komise porušila svou povinnost uvést odůvodnění, na kterém založila své rozhodnutí ohledně předběžného šetření.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006 C 54, s. 13.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 11. srpna 2008 – Itálie v. Komise

(Věc T-305/08)

(2008/C 272/58)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: F. Arena, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje:

- zrušit článek 1 nařízení Komise (ES) č. 530/2008 ze dne 12. června 2008, o zavedení nouzových opatření pro plavidla lovcí košelkovými nevody tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozezemním moři (Úř. věst. L 155 ze dne 13. června 2008) v tom rozsahu, v němž je podle tohoto předpisu ode dne 16. června 2008 zakázán rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45 ° západní délky a ve Středozezemním moři loďmi plujícími pod italskou vlajkou, a v tom rozsahu, v jakém je těmito loďmi rovněž zakázáno uloveného tuňáka obecného přechovávat na palubě, umísťovat do klece pro účely výkrmu nebo chovu, překládat, přemísťovat nebo vykládat;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.